



## BERLIN WALI SIĘ W GRUZY.

Wszystkie rozgłoszenie sprzyjających --  
obwieściły o najcięższym od początku woj-  
ny bombardowaniu Berlina przez dwie noce --  
z rzędu. Z poniedziałku na wtorek setki --  
czteromotorowych Lancastrow, Sterlingów i --  
Halifaxów uderzyły na stolicę Rzeszy o --  
godz. 9-tej wieczór w koncentrycznym nalo-  
cie trwającym 30 minut. Na centrum Berli-  
na spadło 2.300 ton bomb, przeważnie dwu i --  
czterotonowych. Wkrótce po rozpoczęciu --  
nalotu ogromne łuny przebiły warstwę ----  
chmur. Lotnicy zaobserwowali olbrzymią --  
eksplozję. W gruzy waliły się gmachy, pa-  
łace i bloki domów na Wilhelmsplatz, Kur-  
fürstendamm, Unter den Linden, Friedrichs-  
platz, Wilhelmsstrasse, Friedrichsstrasse, --  
przy której zniszczono również olbrzymi --  
dworzec kolejowy. Prawie że kompletnie --  
zniszczeniu uległy zakłady Siemensów zwane --  
Siemensstadt. Rano po nalocie wszystkie --  
zbombardowane dzielnice Berlina paliły --  
się pełnym płomieniem. Gdy we wtorek o --  
godz. 6.30 wieczór setki Lancastrow zaata-  
kowały powtórnie Berlin, miasto stało w --  
ogniu, znów równie wielki ładunek bomb --  
spadł w ciągu 20 minut na inne dzielnice --  
i ulice Berlina. Nowe eksplozje i ogromne --  
pożary zlały się z pożarami poprzedniego --  
nalotu w jedno morze ognia. W środę rano --  
brytyjskie samoloty wywiadowcze nie mogły --  
wskutek zachmurzenia stwierdzić skutków --  
powtórnego nalotu, ale nad Berlinem unosi-  
ła się ogromna chmura dymu z trwających --  
pożarów. Neutralni podali pierwsze szcze-  
goły potwornych skutków nalotów. Kuzyn --  
króla szwedzkiego - który po pierwszym --  
nalocie opuścił samolotem Berlin stwier-  
dził, że straż pożarna nie mogła na skutek --  
zawalonych ulic wogóle funkcjonować, a --  
kontakt z władzami został zupełnie przerwany. Inni szwedzi, przybyli do Sztokholmu --  
z księżciem, mówią o zniszczeniu dworców --  
kolejowych, o zbombardowaniu wielu gmachów --  
rządowych, o przewalających się tłumach u-  
ciekających po nalocie z miasta. Na Tier-  
garten zniszczono pałace dygnitarzy hitle-  
rowskich. Dotychczas nie istnieje połącze-  
nie telefoniczne Szwecji z Berlinem, jak-  
i połączenia via Berlin. "Aftenbladet" i

"Aften Tidningen" stwierdzają, zupełne zni-  
szczenie całych dzielnic Berlina, ruch cał-  
kowicie sparaliżowany, poselstwa Szwajcarii,  
Szwecji, Francji i Chin, mieszczące się w --  
centrum zostały zburzone do fundamentów. --  
Płomienie trawią ogromne bloki domów.

Dowództwo RAF-u podało straty 46 -ciu  
bombowców w obu nalotach podnosząc, że waga  
2.300 ton bomb, zrzuconych w jedną noc na --  
Berlin, odpowiada ilości bomb zrzuconych --  
przez Luftwaffe na całą Anglię w ciągu os-  
tatnich 1 -tu miesięcy. To daje doskonałe  
pojęcie o sile angielskich bombardowań. --  
Niemcy przyznali się do wielkich zniszczeń  
zwłaszcza gmachów z dziełami sztuki i że...  
... ludność poniosła pewne straty. Pewne --  
straty ... Jakże aktualna jest wiersz He-  
gara, nadany onegdaj przez Londyn wraz z --  
tym wierszem. Aktualny właśnie dziś po-  
zbombardowaniu Berlina, dlatego podajemy go  
w pełnym brzmieniu :

## Die Bevölkerung hatte Verluste ...

Motter: Po każdym wielkim nalocie sprzy-  
jających sił powietrznych na Niemcy - a  
niemal w każdym biorą udział lotnicy pol-  
scy - O.K.W. zbywa straszliwą katastrofą --  
ludności niemieckiej, wyrażającą się w dzie-  
siątkach tysięcy trupów i gruzach tysięcy-  
domów, krótkim stereotypowym zaniem :  
"Die Bevölkerung hatte Verluste".

Das O.K.W. gibt bekannt :

Die Bevölkerung hatte Verluste ...

Das Land in Ruinen. Die Stadt verbrannt.

Ziemia w czarną zapiekła się kruszą.

W miejscach fabryk, ogrodów i domów

Leże z ziemi wydarte i puste.

Nawałnica płomieni i gronów.

Die Bevölkerung hatte Verluste ...

Woda ryczy z pękniętych tam ...

Ogień sprzyjał się z wody chlustem ...

Hamburg. Emden. Ludwigshafen. Hamm.

Die Bevölkerung hatte Verluste...

Die Bevölkerung hatte Verluste...

Die Bevölkerung ... jakże nam jej "żał"...



Orkiestra tysięcy Lancastrów.  
 Ueber Darmstadt. Ueber Wuppertal.  
 Orkiestra tysięcy Lancastrów.  
 Hitler-Flammerung. Pożar Walhal.  
 Podpierają nieby reflektory  
 Najężczyna drgających pilastrów ...  
 Herr Gott. Herr Gott. Der Himmel się wali.

10 Lancastrów wali się ulewa  
 Na Abderę. Sodomę. Gomorę.  
 Kółk bliszcząca syrena płynie  
 Lieben i śpiewa ... I śpiewa ...  
 Ueber Disseldorf. Ueber Jena.  
 Warszawska, warszawska syrena.  
 Ueber Stuttgart. Ueber Köln. Ueber Essen.

Za Siedlce. Za Garwolin. Za Pruszków.  
 Za trupy niewinnych pastuszków  
 Siękanych luf świstem i błyskiem.  
 Wyknął Messerschmidt ponad pastwiskiem ...  
 Wir haben das nicht vergessen ...  
 Wir haben das nicht vergessen ...

Ognia. Ognia. Zemsty ze wszystkich spustów.  
 Teraz za mało - za mało Verlostów.  
 Teraz nasze bomby. Teraz my.  
 Die Bevölkerung wielkiej Abderi  
 Teraz wy. Und wir werden Euch finden.  
 Aż warszawskie cmentarne skwery  
 Odnajdziemy na Unter den Linden.

Teraz wy po nocy ... bez zmysłów ... bez  
 tchu...  
 Płonących domów ... z płonącego snu ...  
 Jak szczury bure i tłuste  
 W panicznej ucieczce to tam ... to tu ...  
 Das O.K.W. gibt zu :  
 Die Bevölkerung hatte Verluste ...

INNE FRONTY.

WSCHOD. - Ofenzywa niemiecka trwa na -  
 O.K.W. rzuca w bój wielkie rezerwy --  
 walcząca w broni pancernej. Opór rosyjski  
 musiał Niemców do zmiany kierunku uderzenia  
 na północ od Zytomierza, gdzie uży  
 skali pewne postępy terenowe. Olbrzymie bi-  
 wroni pancernej, toczące się pod Brusil-  
 owem przewyższają siłą i gwałtownością le-  
 tnie ataki Niemców pod Kurskiem. Uderzenie  
 z Krementzuga i Iniepropietrowska na Znameń-  
 ka daje duże postępy Rosjan. Obie te grupy-  
 połączyły się 20 km. przed Znameńką. Na Bia-  
 łorusi wypieranie Niemców wzduż obu brze-  
 gów Berezyny przez kawalerię rosyjską. Armie  
 sowieckie zbliżyły się do Homla i jedynaj-  
 linii odwrotu z miasta na kilka kilometrów.  
 Na północ od Homla uderzają Rosjanie na Mo-  
 hylew, na południu na Mozyrz.

POŁUDNIE. - Mimo fatalnych warunków --

atmosferycznych VIII armia zdobyła Castel  
 di Sangro. Zbombardowano Civitavecchia i-  
 Ciampino. Wyspę Samos ewakuowano. Wojska-  
 brytyjskie, greckie oraz część włoskich i  
 ludności cywilnej wywieziono na teren ne-  
 utralny.

PACYFIK. - Wyspa Makin w archipelagu  
 Gilberta została zajęta przez Amerykan, -  
 którzy posuwają się na Tarawie. Nowe la-  
 dowania na wyspach: Apanama i Petio. Wys-  
 py Marshalla atakowane są z powietrza.

MORZE. - Koło brzegów Holandii samo-  
 loty morskie zaatakowały konwój niemiecki.  
 Jeden statek zatopiono, 2 spalono, 3 uszko-  
 dzono. Straty własne - 4 maszyny. Admira-  
 lioja brytyjska ogłosiła, że samoloty słu-  
 żby morskiej i obrona wybrzeży zniszczyły  
 dotychczas 1.419 samolotów wroga, a 604 u-  
 szkodziły.

ROZNE WIADOMOSCI.

- Parlament bułgarski obraduje nad sy-  
 tuacją w kraju, gdzie zamieszki przybiera-  
 ją na sile. Również na Węgrzech nastroje-  
 są bardzo napięte tak, że min. Antal wzywał  
 przez radio Węgrów do jedności i spokoju.

- Władze sprzyjające aresztowały we  
 Włoszech czterech wybitnych Włochów za --  
 sprzyjanie Niemcom. Są to bogaci fabrykan-  
 ci i bankierzy, a więc Renato, Carlo Guggen-  
 heim, Achilles Mauro i Guisepppe Frignane.

- Sytuacja w Libanie powoli się wyjaś-  
 nia. Prezydent Libanu i rząd zostali uwol-  
 nieni, strejk generalny zakończył się i --  
 sklepy otwarto. Premier Libanu zapowie --  
 dział publicznie szybkie odzyskanie zupeł-  
 nej niepodległości.

- Turecki dziennik "San Posta" w artyku-  
 le wstępnym omawia narady brytyjsko-ture-  
 ckie. Rząd brytyjski miał prosić Turcję o  
 wypełnienie zobowiązań wynikających z ---  
 przymierza, gdy zaś Turcja wykazała, iż na-  
 razie spełnić ich nie może, rozmowy pote-  
 czyły się na temat umożliwienia wypełnie-  
 nia zobowiązań aż do wejścia Turcji w woj-  
 nę. Dziennik konkluduje, iż obecna sytua-  
 cja nie pozwoli wejść Turcji w wojnę ----  
 przed wiosną, a inwazja na Bałkany odbę --  
 dzie się z Włoch przez Adriatyk.

OSTATNIE WIADOMOSCI - godz. 8.30 rano.

- Berlin pali się nadal. Panika w mieś-  
 cie trwa bez przerwy. Dowództwo RAF-u po-  
 dało, że od 1. stycznia 1945 zrzucono na --  
 Berlin 12.000 ton bomb. Wczoraj za dnia -  
 amerykańskie formacje ciężko zbombardowa-  
 ły Tulon we Francji i Sofię w Bułgarii. -  
 - We Włoszech zdobyto Alfedina i San -  
 Angelo. Rzeka Sangro została opanowana. -



W imieniu Rzeczypospolitej Cywilny Sąd Specjalny w Krakowie, na podstawie uprawnień od Czynników Ofi -- cjalnych działających w Kraju z woli rządu Rzeczypospolitej Polskiej, po rozpatrzeniu spraw :

1./Ewy BURZYŃSKIEJ z Tłuczani, pow. Wadowice, oskarżonej o to, że w r. 1940 zadenuncjowała do władz niemieckich jednego Polaka o posiadaniu broni i spowodowała tym jego aresztowanie, wywiezienie do Oświęcimia i śmierć - uznała ją winną popełnienia powyższego czynu i skazała ją na karę śmierci. Wyrok wykonano 31.X.1943 przez zastrzelenie.

2./Juliusza RYSIA, pracownika rolnego zarządu wójtwa Łęki, pow. Biała, oskarżonego o to, że jest konfidentem gestapo i działając w tym charakterze spowodował w r. 1943 aresztowanie wielu robotników ukrywających się przed władzami niemieckimi i zesłanie ich do Oświęcimia - uznał go winnym zarzucanych mu czynów i skazał go za nie na karę śmierci. Wyrok wykonano 13.X.1943 przez zastrzelenie.

3./Ludwika CHROBOKA, profesora UJ i JK, zamieszkałego w Krakowie, Zabłocie 21, oskarżonego o to, że w czasie od r. 1942 aż do chwili obecnej w Krakowie, a/łżył wśród Polaków, b/pochwalał znęcanie się nad profesorami polskimi przez Niemców, c/szerzył defetyzm, zapewniając iż Niemcy wojnę wygra, d/wyrażał się, że wstydy się przynależności do Narodu Polskiego - orzekł uznać go winnym zarzucanych mu czynów i skazać go za nie, za każdy z nich i za wszystkie razem, na karę infamii.

4./Stefana i Jana GRZYKOW, właścicieli majątku w Kęboka koło Kołomyżowa, oskarżonych o to, że w latach 1942 i 1943 w miejscu swego zamieszkania i okolicy utrzymywali zażyły stosunek z Niemcami, tolerowali w swoim domu wnoszenie okrzyków na cześć Hitlera przez ich znajomego oraz nie poczuli się mimo dobrej sytuacji materialnej do żadnych świadczeń na rzecz polskich organizacji dobroczynnych - orzekł uznać oskarżonych winnymi zarzucanych im czynów i skazać ich za nie na karę infamii.

#### ROZROST DEFETYZMU W NIEMCZECH.

Defetyzm szaleje w Rzeszy niemieckiej. Wystarczającym dowodem tego są choćby wyroki śmierci za defetyzm ogłaszane codziennie w prasie niemieckiej, przy czym dotyczą one prawie wyłącznie inteligencję. Więc jakiś burmistrz, dyrektor banku, kierownik większego przedsiębiorstwa i t.p. W uzasadnieniu jednego z takich wyroków podano, że skazany na śmierć słuchał w swoim pokoju pracy radia londyńskiego i kolportował słyszane wiadomości. Goebbels przestał już panować nad społeczeństwem za pomocą swej propagandy, nawet terror Himmlera też powoli traci panowanie, skoro śmierć nie odstrasza chętnych usłyszenia prawdy.

Panika, niewiara i strach przed zbliżającą się klęską muszą być powszechne w społeczeństwie niemieckim, skoro coraz częściej ukazują się artykuły w prasie, próbujące wytłumaczyć porażki militarne i polityczne. Artykuły nie ukrywają powagi położenia, a nawet je uwypuklają, chcąc tym sposobem zahartować społeczeństwo. W końcowych jednak ustępach artykułu znajdujemy zawsze jakieś wytłumaczenie, które pozwala nie liczącym już naiwnym na nadzieję, że Rzesza nie mogąc osiągnąć zwycięstwa uniknie w jakiś cudowny sposób --

...dynamnym tego przykładem jest artykuł wstępny w "Das Schwarze Korps" z 23.10.p.t. "Kardynalne zagadnienie wojny". Tym kardynalnym zagadnieniem jest oświadczenie, że na każdą broń wynajduje się podczas wojny środek przeciwdziałający i że postęp techniczny jest tym bardziej opóźniony i utrudniony im dłużej trwa wojna. W długim tym artykule przyznaje autor w sposób zupełnie wyraźny, że armia niemiecka jest obecnie bita narastającą falą postępu technicznego nieprzyjaciela. Zasadniczo przyczyną tych niepowodzeń niemieckich jest przedłużanie się wojny, wywołane ogromnym postępowaniem technicznym armii sowieckiej. Artykuł stwierdza, że najdotkliwiej odczuwa się skutki tej niższości technicznej Niemiec w zakresie walki z nalotami na miasta. Autor pociesza jednak swych czytelników, że "gdy pali się pod stopami to zawsze coś się wymyśli".

Deutsche Allg. Ztg. z 24. bm. zamieszcza artykuł starający się rozgraniczyć pojęcie zwycięstwa w wojnie od wygrania wojny. W artykule tym wyraźnie przedstawiono różne orientacje w polityce niemieckiej. Podkreśla się wielkie nadzieje, jakie część opinii niemieckiej przywiązuje do USA. Inna grupa orientacji zwrócona jest ku Anglii w nadziei, że przecież będzie tam można jeszcze coś uzyskać. Zdaniem artykułu orientacje te byłyby dopuszczalne tylko w wypadku nie istnienia Z.S.R.R. Tymczasem nawet Roosevelt dostał bólu głowy i odwołał konferencję prasową, żeby nie wypowiadać się na temat konferencji moskiewskiej, która właśnie się zaczynała. Ta chęć rozgraniczenia pojęcia zwycięstwa od pojęcia wygrania wojny w takim sensie jest pierwszym tego rodzaju objawem w prasie niemieckiej. "Das Reich" z 31. bm. publikuje wielką fotografię, wziętą z prasy londyńskiej, gdzie ukazała się ona p.t. "Oni dyskutują na temat stworzenia wolnego ruchu niemieckiego w Londynie". Na fotografii przedstawiony jest August Weber, b. bankier i przewodniczący partii państwowej oraz Adela Schreiber, określona jako przywódczyni socjaldemokratów. Jest to pierwsza tego rodzaju --



publikacja w prasie niemieckiej. Czyżby --  
przeczuwając klęskę hitleryzm chciał narodo-  
dowi niemieckiemu pokazać tych, którzy maja-  
go na drodze konszachtów politycznych ra-  
tować kiedyś od zagłady ?

Deutsche Allg. Ztg. z 31.10. w artykule-  
p.t. "Wróg we własnym kraju" omawia problem  
obcych robotników w Rzeszy. Artykuł ten --  
jest odpowiedzią na pełne obawy głosy nie-  
mieckie stwierdzające, że miliony obcych --  
robotników w Rzeszy są typowym koniem tro-  
jańskim, stanowiącym ogromne niebezpieczeń-  
stwo dla Niemiec. Grozę tego niebezpieczeń-  
stwa powiększa fakt, że siły tubylcze tzn. --  
niemieckie coraz liczniej opuszczają kraj,  
udając się na front. Dziennik podkreśla, że  
element robotniczy obcy jest rzeczywiście-  
usposobiony wrogo do Rzeszy, że stanowi łat-  
wopalny materiał dla nieprzyjacielskiej --  
propagandy. W końcu autor łagodzi te obawy  
twierdzeniem, że robotnicy przebywający w --  
Rzeszy stanowią dla niej mniejsze niebez-  
pieczeństwo niż gdyby pozostawali na zew-  
nątrz, bowiem oczywiście pod urokiem kultury  
i organizacji niemieckiej rezygnują oni  
dobrowolnie z sabotażu i wrogiej agitacji.

#### ROSJA A ANGLOSASI.

Rosnące apetyty Sowieców, wyrażane w --  
coraz to nowych żądaniach z jednej strony --  
oraz ogólnikowe "gadanie" oficjalnych ----  
czynników rosyjskich o przyszłym ustosunko-  
waniu się S.S.R. do mniejszych narodów w  
Europie z drugiej, powodują pojawianie się  
artykułów na łamach prasy angielskiej i --  
amerykańskiej, naświetlające niekiedy w sło-  
wach ostrych dzisiejsze stanowisko Rosji, --  
jej zamiary na przyszłość oraz pozycję, ja-  
ką świat anglosaski powinien wobec tych --  
zagadnień zająć. Artykuły te wykazują zro-  
zumienie istoty i rozmiarów niebezpieczeń-  
stwa sowieckiego jak również pozycji Pol-  
ski i konieczności stojących w związku z --  
tym przed polityką angielską. Szczególnie-  
ciekawe są pod tym względem wystąpienia --  
miesięcznika politycznego "The Nineteenth  
Century", który piórem swego redaktora i --  
znakomitego publicysty Voigta dał kilkakro-  
tnie głęboką analizę problemu polsko-sowie-  
ckiego. "Kierunki rozwojowe rosyjskiej poli-  
tyki - pisał Voigt - muszą o ile nie zo-  
staną zmienione, doprowadzić do konfliktu, --  
który umożliwi Niemcom wygranie pokoju po-  
przebraniu wojny. Obrona małych narodów --  
jest dla Anglii nie tyle sprawą zasady, ile  
praktycznej konieczności. Pronić pewnych --  
zasad w konflikcie polsko-rosyjskim, to nie  
znaczy angażować się w konflikt z Rosją, --  
lecz właśnie uniknąć go na przyszłość". --  
Voigt podkreślił, że na konflikt polsko ----

sowiecki patrzą narody Europy jako na próbę  
wartości traktatów, uczciwości celów ----  
wojennych aliantów i umiejętności przepro-  
wadzenia zasady równowagi sił w Europie. --

Jeszcze ostrzejsza jest wypowiedź ----  
dziennika "Daily Mail" w artykule o czwar-  
tej rocznicy wybuchu wojny. "Wielka Bryta-  
nia nie wygrałaby wojny, gdyby jej sprzy- --  
mierzeńcy kontynentalni nie ufali jej sło-  
wom. Byłaby izolowana w wojnie, gdyby słowa  
tego nie dotrzymała. Dla Anglii honor jest  
kwestią życia i śmierci. Zobowiązaliśmy --  
się odbudować niepodległość Polski - całej  
Polski, a nie połowy Polski. Anglia weszła-  
do wojny, by przeciwdziałać panowaniu jedne-  
go mocarstwa nad Europą. Odnosi się to do  
całej Europy, a nie tylko do Europy zachod-  
niej. Europa zrównoważona, wolna i niepo- --  
dzielna jest równie konieczna dla Wielkiej  
Brytanii, jak wolna i silna Anglia dla Eu-  
ropy".

Prasa amerykańska już zupełnie otwar-  
cie prowadzi dyskusje na temat ukrytych za-  
miarów Rosji. Szczególnie żywym echem od-  
bił się w USA fakt utworzenia komitetu wol-  
nych Niemców w Moskwie. Krok ten odstoni-  
ł istotne cele polityki rosyjskiej, wywołując  
zrozumiałe wzburzenie amerykańskiej opinii.  
Pisma koncernu Hearsta nawiązując do tego-  
nowego manewru, skierowanego przeciw alian-  
tom, poddają w wątpliwość szczerą intenc-  
ję Sowieców i wręcz oskarżają Rosję o ----  
chęć skomunizowania Europy. Na ten temat --  
pisze Journal American. "W obecnej sytuacji  
istnieje dosyć powodów do zaniepokojenia, --  
ale nie jest to niespodzianka. Rosja komu-  
nistyczna zawsze miała plany stworzenia --  
Europy komunistycznej. Plany te naturalnie  
obejmują Rzeszę. Przed inwazją hitlerowską  
w r. 1940 wojska sowieckie przemocą skomu-  
nizowały małą Litwę, Łotwę i Estonię oraz --  
poważne części Finlandii, Rumunii i Polski,  
zamierzając skomunizować Niemcy powojenne,  
Związek Sowiecki rozważa odnowienie i ----  
przywrócenie do życia zamiarów, które były-  
tylko zawieszony a nie porzucony. Władze --  
washingtonskie i londyńskie zaczynają właś-  
nie rozumieć fakty, na które dotychczas nie  
zwracano uwagi. Władze te uświadamiają so-  
bie coraz bardziej z dnia na dzień, że Rosja  
chce opanować Europę i nie zaniechże żadnej  
sposobności aby do tego doprowadzić - na-  
wet za pomocą współpracy z Japonią, jeśli-  
zajdzie tego potrzeba". Na zakończenie ----  
"Journal American" stwierdza, że obecnie --  
toczą się dwie wojny : "jedna to nasza --  
wojna, która jest idealistyczna, a druga woj-  
nę biegnącą równoległe prowadzi Rosja, aby  
się rozszerzać, opanować i pochłonąć co tyl-  
ko można".